

במדרינה

(המשך מעמוד 35)

כרי שתהיה לסוהר סיבה טובה להכות, אומר אורן. לטענתו ההכאות באגף הן דבר שבשיגרה, ומנהל בתי-הסוהר אינו שולט במצב.

לפני חודש הגיש אורן שתי עתירות לבית-המשפט בנושא ההכאות. כשבוע שעבר חתכו 72 אסירים מכלא באר-שבע ורידים בידיהם, כאות-מחאה על התנאים שבהם הם כלואים, והיחס שלו הם זוכים.

שודר עתיר ניסיון. אריה אורן נולד בחיפה כ-17.1947. הוריו עלו ארצה מהונגריה שנתיים קודם לכן, אחרי שעברו את השואה באירופה. אביו היה מנהל המחלקה הימית בנמל-חיפה, אמו הייתה עקרת-בית.

ההסתבכות הראשונה שלו עם החוק הייתה כשהיה בן-17. הוא נתפס כשעשה "חארקות" ברכב גנוב ונשפט לשלושה חודשי מאסר בכלא תל-מונר. יחסיו עם אביו היו גרועים. האב, שהיה בטיפול פסיכיאטרי, נהג להכותו. "אם הייתי הולך עם חבר מרוקאי הייתי מקבל 15 מלקות. במקום להודות לאלוהים שהצליחו להקים מישפחה אחרי השואה הם התנקמו בילדים".

הוא היה אלוף חיפה בשחייה. משום כך הגיע לכלא כשהוא בעל גוף שרירי למדי. "הייתי אלים מפני שהסבירו לי שאני צריך לשמור על עצמי מפני מעשי-אונס". כתוצאה מהאלימות שבה נהג, הפכה תקופת מאסרו משלושה חודשים ל-33 חודשים.

בגיל 19 השתחרר מהכלא והתגייס לצבא ואף נלחם כשדיונו במילחמת ששת-הימים.

אחרי השתחרר מהצבא התקבל לעבודה בחברת סולל בונה כמכונאי ציוד מכני כבד. ב-1971 יצא מטעם החברה לעבוד בניגריה, שם שהה עד 1977.

ב-1970 התחתן בראשונה. הוא היה נשוי שנתיים, ומנישואין אלה נולדה לו בת שהיום עומדת לפני גיוס לצבא. זה 10 שנים הקשר בינו לבין בתו רופף מאוד.

כאחת מחופשותיו בארץ הכיר שוטרת ששירתה באילת. כעבור זמן הם נישאו, ובעיקבות הנישואין חזר ארצה, אולם לא לזמן רב. אורן חזר שוב לניגריה למשך שנתיים נוספות, כשי הוא משאיר בארץ אשה ותינוקת. כשי חזר לארץ ב-1979 נולד לו בן.

אחרי שחזר, פתח תנות-תכשיטים באילת. זמן קצר אחר-כך בשפט 18-חודשי-מאסר על הוצאת כספים במיר מה. הוא הואשם בכימוי פריצה לביתו, כדי לזכות בכספי הביטוח. את תקופת-המאסר ריצה בכלא באר-שבע.

בדצמבר 1981 נסע אורן לארצות-הברית, כשהוא משאיר בארץ אשה ושני ילדים. "נסעתי כדי לטייל וכדי לברוח מהמישטרה". הוא אומנם ברח ממישטרת ישראל, אך הסתבך עם מישטרת ארצות-הברית, שם נעצר בחשד למעורבות בשוד מזוין של בית-מלאכה לתכשיטים, שבמהלכו נרצח יהודי רתי. בעיקבות המיקרה גורש חזרה לישראל.

עם חזרתו נעצר בנמל-התעופה על-ידי מישטרת-הגבולות משום שהיה עבריין מלט. נגד אורן עמד תיק על הניגה בזמן פסילת רישיון. הוא נשפט ל-21 חודשי-מאסר. אחרי ששוחרר הכין לעצמו דרכון חדש, כדי לנסוע שוב לארצות-הברית, אולם לא עברו שלושה חודשים והוא נשפט שוב על שוד, שאותו המאסר עליו הוא מרצה עתה.

אורן יודע קרוב שרות בתי-הסוהר, כמי שמגיש תלונות ועתירות ימים לבקרים. רובן שרות בתי-הסוהר סגד גונדר ג'וני סטטר שהיה: "אני לא מוכן להתייחס לתלונות האסיר, כפי שמורכב מעל רפי העיתון. קיימת אפשרות לפני האסיר, כפי שקיים לגבי כל אסיר במדינת ישראל, להעביר את תלונתו לגנציב שירות בתי-הסוהר, וזו תיברך על-ידי גורמים מוסמכים בשירות.

"בסיום הבדיקה תשלח התשובה מנומקת לאסיר באמצעות המנהל". הדובר ביטל את אפשרות השימוש בהגשת תלונות, כדי למנוע הכאתו של אסיר לפני ועדת-שיחוריים.

אחרי שאימה להגיש תביעה מישפטית נגד חברה לשעבר, שפכה תמי בן-עמי את ליבה באוזני דפנה ברק

● איך התחיל הסיפור שלך ושל קובי זר?

זה היה כ-12 במאי 1986. כן, אני זוכרת את התאריך. קובי נהג להזכיר לי את זה. הוא קיבל את מיספר-הטלפון שלי, התקשר ובא לפגוש אותי בדירה שלי באותו היום. זה היה יום-הזיכרון. לכן לא עברתי.

● מיד התפתח ביניכם קשר?

שעד שהכיר אותי, לא חשב בכלל להתחתן. לפניי לא נולדו בחירות. ● מהסיפור שלך את מציג טיירת כאשה תמימה.

אני יכולה להגיד דבר כזה. אבל מדוע לא הייתי צריכה להאמין לו? שינוי רווקים! נפגשנו בגיל ובמצב

מה זה, מיד? נפגשנו כל יום. מיד בימים הראשונים לסיפור בינינו, הוא דיבר איתי על חתונה. הוא אמר לי

תמי עם קובי. כאילו דוגמנית ממארוקו סוחטת רופא...

כסדר-הכל זה נראה לי די מתאים: שני רווקים בשנות ה-30 (בן-עמי היא בת 33, ואילו זר בן 38). יש לו קסם לאינורמלי. הוא לא אפולו בצורתו

שהיינו מוכנים לנישואין. זה נראה כסדר. הוא לא היה נשוי ולא היה צריך לשקר לי, להבטיח ואחר-כך להתעלם מההבטחות שלו ולהכחיש שככלל היו.

האם הייתי מאוהבת? לא התאהבתי בו ממבט ראשון. הוא מצא חן בעיניי. הוא יודע להקסים.

"אז מה זה אם רצייתי להתחתן?"

החיצונית, אבל יש לו דברים מאוד חזקים בהופעה שלו: חיוך מקסים, אינ-טליגנציה גבוהה מאוד, הצורה שהוא מדבר — ככה בשלווה.

● התרשמת מוכך שהוא רופא?

לא, מה הקשר? מהפירסומים נוצר כזה רושם: דוגמנית! ממארוקו! סוחטת רופא!

● אולי הוא התרשם מה-פירסום שלך?

בריעבר, אני מבינה שכן. אני מוד מנת להרבה מסיבות ואירועים. הוא תמיד טען שהוא נגד המסיבות האלה, אבל מה? הגיע.

עכשיו, אחרי שנפרדנו, אני שומעת שהוא בכל המסיבות בעיר.

אני לא רוצה לפגוע בו, להתנגם — אני פשוט רוצה את הכסף המגיע לי, לא רוצה לצאת מטומטמת לגמרי מכל העניין.

אני משלמת מחיר יקר מאוד על כך שאני מפורסמת. רק חשבתי להגיש נגד קובי תביעה — בכלל עוד לא הגשתי — כבר עשיתי כאלה כותרות. מה, בגלל זה שאני מפורסמת, אסור שירמו אותי? אסור שאחזיר מילחמה?

● לפי בת-התביעה שאת מתכוונת להגיש נגד זר, מדובר על סכומים די קטנים של כסף. זה שווה לך במחיר החיבוט בחיך האינטימיים?

זה עניין של עיקרון? זה כסף שאני עבדתי למענו? הוא כתב לי, באמצעות פרקליטו, שנכון שהוא לא השתתף בהוצאות הוטרפות של הדירה שלי שבה חי, אבל כשהוציא אותי לכילויים — לא ביקש ממני להשתתף. נו, לאן כבר הוציא אותי? הרי לרוב המקומות היינו מוזמנים בגללי!

כל הגברים של תמי

הסבירה לי בן-עמי בפתחות אופיינית, "זאת הדרך שלי להבריא ממה שקרה. חשוב לי שתביני למה אני עושה מה שאני עושה".

תמי בן-עמי פגשה אותי בשעות הקטנות של הלילה, כשהיא עוטה גרבינונים שחורים סכסיים, מעין חזיה שחורה עם שרולים, משהו קצרצר שחור הדומה לחצאית, מהודק לבטן בחגורת-סאטן ירוקה-זועקת. את המראה השלימו נעלי-עקב שחור רות ועגיל ירוק מסנוור.

ניסיתי להתעלם מהדוגמנית שבה ולהבין את האשה שמאחורי זה. בן-עמי נשמעה מגועה במיוחד מהמיכתב שקיבלה מפרקליטו של חברה-לשעבר, קובי זר.

במיכתב טוען זר (דדך פרקליטו) שמעולם לא לווה מבן-עמי סכומי-כסף, שאכן בילה חלק מלילותיו בדירתה של בן-עמי, אך החזיק באותה העת דירה משלו, ושכן-עמי, "עלתה כיתה" (בלשון המיכתב) ביחסיה עם גברים באמצעות הקשר עם זר. דרישותיה של בן-עמי מכוונות במיכתב "קג-טרוונות".

"מה זה עלייתי כיתה" נעלבה בן-עמי, "מה, הוא לא ידע שאני דוגמנית כשצילצל אלי והתחיל איתי!"

בן-עמי דיברה ודיברה אל תוך הלילה, שיחזרה את הסיפור שהיה בינה לבין זר. במהלך השיחה דיברה עם פרקליטה, אחר-כך חשבה לצלצל לפרקליט השני המייצג אותה בעניין הזה, יוסי שפרלינג. היה "אקשן". לא התרשמתי מההיבטים השערוזייתיים שבהתפתחות היחסים בינה לבין זר מביכים אותה. אחרי שניסתה לשכנע אותי, בהז-מור דוקר, בצידקתה, במשך שעותיים וחצי, שאלתי אותה למה כל הרעש.

בן-עמי ענה: "באמת, אולי כדאי להפגיש ביני לבין קובי?"

אלה הן רק חלק מהכותרות שליוו בשנים האחרונות את תמי בן-עמי. מי שנחשבת לבכירת הדוגמניות בארץ מזה שנים, איכלסה את מדורי החברה והרכילות בעיני תונות בסיפור הממושך בינה ובין כדורסלן מכבי תל-אביב לשעבר, המרצה עונש-מאסר בארצות-הברית בעוון סחר בסמים, אולטי פרי. תחילה נראו השניים ארוכים-ארוכים וקורנים מאושר בכל מסיבה אפשרית, אחר-כך הפכו הפירסומים לפחות סימפטיים — פרידות, מכות, סמים.

הסיפור הבא של בן-עמי — עם הגניקולוג קובי זר — דומה בהשתלשלות העניינים: תחילה כיכבו השניים בכל הפתחות והסיפורים בעיר.

בשבוע שעבר פורסם על כוונתה של בן-עמי לתבוע את הגניקולוג על אי-החזרת הלוואה שלוה ממנה בעת היותם ביחד, אי-השתתפות בהוצאות-המחיה שלהם, עת גר בדירתה, והפרת הבטחת-נישואין.

הצילומים המאושרים הנוכחיים של בן-עמי בכל מיני שמחות הם עם ארתור דילר, הרומאן בין השניים התפתח חיש-קל, מיד אחרי שנפרדה בן-עמי מהדוקטור שלה. בן-עמי וזר היו אמורים לנסוע לאילת, הם רבו — בן-עמי ירדה לבדה, ושבה עם ארתור. כל מה שפורסם עליו הוא שהוא עשיר, גם יפה: "שכנה שלי מותחת לפעמים את דלת הדירה שלי ואומרת — באתי רק להסתכל עליו..."

"לא חשוב לי איך תצא הכתבה, חשוב לי לדבר",